

FENYVESI OTTÓ

Hétköznapi szürreál

#

Ma torzítót ettem reggelire,
egy koromfekete blockbustert,
egy Mosrite villanygítár volt rákapcsolva.
Nem bírom elviselni a zenei andalgásokat:
a giccses harmóniákat, a visszafogott ritmust.
A muzsikánál jóval többre vágyom:
egyéniiségre, attitűdre, közlendőre.
Nekem a rock and roll több mint zene.
Ledarálom a történelmet, a földrajzot
és a napi sajtót, keresem a frekvenciát.
Találtam egy csokorra való dupla v-t:
WWW WWW WWW
Szkíta Wrong. Szkíta alagút.
Films and Books and Rock'n'Roll.
Ma torzítót ettem reggelire.

#

A vasmacska két napja alszik.
Várja a Mikulást, aki telerakta
puttonyát csupa csöpögős blues-okkal.
Nem kell mindent túlbonyolítani,
minden annyi, amennyi.
Ami nekem szürreál,
neked romantika.

#

Az ötödik piramis után fordulj balra,
ott találod majd a valóságfinomítót,
a kapitalizmus romboló kreativitását.

#

Törpét csinálunk belőled – hallatszott a sűgőlyukból,
és egy andalúz kutya szembogara kacsintott rám.
Harmadik hónapja diétázom.
Olyan sovány vagyok, hogy már nem kell esernyő.
Nyugodtan sétálhatok az esőcseppek között.
Harmadik hónapja diétázom.
Két sisakos vízibolha
támadt rám a strandon.

Hazafelé az óvodából

Megyek az Üllői úton
dél felé, hazafelé,
Zsigmond unokámmal
szorítjuk egymás kezét,
markoljuk a képzeletbeli volánt,
vezetjük egymást.
Lábunk alatt aszfalt suhan,
szenny: vizelet, ürülék;
felettünk füst, aeroszol.
A sarkon emléktábla hirdeti:
ott lakott Arany János,
kicsit odébb Kosztolányi Dezső.
Az idő iszkol hanyatt-homlok.
Mellettünk gépkocsik száguldanak,

pöfékelő krokodilok,
dél felé araszolnak,
mint Hendrix dalában
a szökött fegyenc.
Beteg fák kókadoznak.
Hazafelé az Üllőin:
hirtelen kanyar a Máriába,
majd a Pál utcán keresztül,
irány a józsefvárosi
Mándy-univerzum.